

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 49 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na doma račun se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vrnajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Zaradi jutrnjega praznika izide prihodnji list v petek 6. junija 1890.

Iz deželnega zbora češkega.

(Četrta seja, dne 30. maja.)

V Pragi, 31. maja.

Proti najodločnejši opoziciji svobodomiselné stranke in naroda češkega je že v petek prišla prva predloga Dunajskega dogovora, tičočá se razdelitve dež. šol. sveta, v drugem branji v plenarnem zboru na dnevni red.

Predno se je pričela razprava o tej predlogi, poročal je dr. Matuš o predlogi, s katero se vlada pozivlja, da naj ustanovi novo trgovsko zbornico za vzhodni del češkega kraljestva. Mej njegovim poročilom pa se je odigral zunaj zborniške sobane nastop, ki je vzbudil vseobčno pozornost in razburjenost. Došla je namreč z dežele deputacija zastopnikov čeških občin, okrajev in političnih društev, obstoječa iz 64 odposlancev, da bi izrekla načelnikom obeh čeških klubov, prof. Tilšerju in dr. Riegru, željo, da naj se z vsemi sredstvi postavi proti uzakonjenju Dunajskega dogovora. Posl. dr. Trojan, ki se je slučajno sešel z deputacijo pred zbornico ter zvedel nje željo, uvel jo je v „couloire“ zbornične ter naznanil načelnikom klubov, da je čaka zunaj deputacija. Prvi prišel je prof. Tilšer; deputacija razložila mu je namen svojega prihoda. Na to prišel je dr. Rieger, kateremu se je isto povedalo. Dr. Rieger odgovoril je deputaciji: „Jaz, gospóda, imam svoj razum. Tu ima vladati razum. Vem, kaj mojemu narodu prospeva in ne dam se nikakor motiti. Še danes hočem po svojem razumu razložiti celo stvar in, ako moj narod ne bode z menoj soglasil, takoj odstopim.“ Na to se je obrnil in odšel. Ko je bila doputacija izrekla zahvalo mladočeškemu članom, ki so v odseku odločno pobijali vladne predloge, ter so se posamični zastopniki še pogovarjali s poslanci svojih okrajev, prišel je prof. dr. Bráf s policijskim komisarjem, ki je pozval deputacijo v imenu zakona, da se ima takoj odstraniti iz zbornice, kar se je, seveda z veliko nevoljo, zgodilo.

Vsi členi deputacije, katero so na tako sramoten način izgnali policijski stražniki iz deželne

zbornice, razglasili so v včerajšnjih „Nar. Listih“ izjavo, katere zaključek se glasi: „Ker je g. dr. Rieger včeraj proglasil, da takoj odstopi, ako narod ž njim ne bode soglasil, in ker je ta slučaj že nastopil, zahtevajo podpisanci, da bi svojo obljubo izpolnil poprej, nego bo za narod že prepozno.“

Pri drugem branji vladne predloge gledé razdelitve dež. šol. sveta priglasi se je v formalnem oziru k besedi posl. dr. Jul. Gregr. Konstatuje, da stoji v zapisniku Dunajskih pogajanj izrecno, da je ves dogovor celota, da so torej vse predloge v zvezi in da je torej tudi ta predloga le del te celote. A ko se hoče razpravljati o posamičnih predlogah, treba je v prvi vrsti poznati povod teh predlog, da bi se videlo jasno, zakaj so se te predloge podale in kake razloge so imeli gospodje, ki so se Dunajskih konferencij udeležili. In ker nihče ne more soditi dobro o predlogi, ki je le del celote, ako celote same ne pozna, predlagal je (J. Gregr) že zadnjič, da naj bi vlada predložila ves dogovor in da naj bi se poprej razpravljalo o nerazločljivi celoti, nego se pristopi k obravnavi posamičnih predlog. Želji tej ni se ustreglo. Dalje pravi govornik: „Imel sem čast udeležiti se sej v odseku. Tu sem spoznal po olnoma važnost in pomen teh predlog. Ali prej vsem dokazom in ugovorom naše stranke, katere ste sicer spoznali za opravičene, odgovarjali ste nam: dà, mi z vami soglasimo, ali mi smo vezani danimi obljubami. Iz tega sledi, da imate vi, gospoda, ki ste se zavezali, posebne višje razloge, katere pred nami tajite. In ako imate res posebne razloge, da ste vsprejeli Dunajske punktacije, katere danes obsoja ves narod, s katerimi ste spravili ves narod v največjo razburjenost, ker ves narod spoznava, da s tem dogovorom preti nevarnost njegovi ekristenciji, zakaj torej svojih tajnih razlogov ne razkrijete? (Nemir na levisi in galeriji. Glas na levisi: Voditelj naroda se smeje. Dr. Rieger na to odide iz zbornice. Na levisi: Dobro storite, da greste. Imeli ste storiti to že nekaj let poprej.) Poslanec Gregr nadaljuje: Slavna gospoda, ni uzroka, smejati se; mi smo svojo bojazen dokazali s tehtnimi razlogi. In celó časopisi, ki služijo stranki g. dr. Riegra, izjavili so se proti celi vrsti predlog, da se ne morejo nespremenjene vsprejeti. Gotovo torej ni ne-

osnovan strah, da Dunajski dogovor poškodeje interese cele dežele, da se ž njim ruši jednota zemlje in stoletna jednotna organizacija kraljestva češkega, da se bije ž njim enakopravnosti našega naroda v obraz, da se ž njim potlačuje naše ljudstvo v pozadje podjarmljenega naroda! Ta strah ni neosnovan. To niso nikake „bajke za male otroke“, kakor se je izrazil nedavno minister grof Schönborn, to so jako resne stvari, ki imajo veliko važnost za bodočnost celega naroda. Ministru, ki ne razumi čutov našega naroda, njemu morejo se zdeti to bajke, ali nam, ki smo sinovi tega naroda, to neso prazne bajke, nam je temveč to resna, daleko segajoča resnica. Dalje pokazuje govornik na krivice, ki se že sedaj delajo češkemu jeziku pri sodiščih v okrajih, kjer so Čehi v manjšini in češke narodnosti pri minoritetnih šolah, a uzakonitev Dunajskega dogovora pa bi bila smrt čeških manjšin, kakor kaže najnovejša naredba justičnega ministra, katera se opira na Dunajski dogovor. Kdor pozna razmere, precej vidi, da vse te predloge imajo namen, pospeševati germanizacijo in zatirati narodnost češko. In ta naglica, s katero se razprava o Dunajskih punktacijah vrši, da bi kar najhitreje vladne predloge se uzakonile, in nasilje vlade, da bi zaprečila vsako kritiko, tudi to moralo je vsakoga uveriti, da gospodje, ki so se na Dunaji dogovarjali, nemajo čiste vesti, da njih delo ni dobro, ako se boji kritike, sodbe in luči. Ako so pa ti gospodje drugega mnenja, naj dokažejo, da je njih delo češki narodnosti koristno, naj navedejo svoje višje državne in politične razloge, vsled katerih so za dobro uznali, uzakoniti Dunajski dogovor. Ker do sedaj tega neso storili, meni govornik, da je opravičen sledeči njegov predlog: naj se drugo branje prve vladne predloge odloži za toliko časa, da vlada predloži vse predloge Dunajskih konferencij.

Na to se je glasovalo o predlogu dr. J. Gregra. Predloga zavrgla se je od večine. Za njo glasovali so poslanci svobodomiselní in poslanci: Adamek, Zeman, Mokry, Naxera, Dolansky, Hajek, Nemeč, Žalud, Invald in Jann.

Za generalno debato priglasi so se k besedi contra poslanci: dr. Trojan, dr. Koldinsky, Adamek, Tuma, dr. Vašaty, dr. Engel, Štěpan, dr. grof Kounic, dr. Edv. Gregr, dr. Dyk, Jindřich, prof.

LISTEK.

Uničeno življenje.

Češki spisal Ladislav Stroupežnický; preložil Vinko.

VI.

(Dalje.)

„Kam se boste obrnili?“ vpraša Krištof Dobrana.

„V Lužico, v Herrnhute, kjer je grof s Zinzendorfa, imeniten in plemenit mož, pripravil zavetje potomcem čeških in moravskih bratov. Nekateri izmej starejših tam bivajočih so moji prijatelji, znani mi še s Poljskega, z Lešna, odkoder sem se bil vrnil na Češko. Tja bodeva krenila in v sredi rodni bratov, v tihem občestvu Ochranskem našla bodeva mir; to je mesto, kjer vlada duh prave bobožnosti in plemenite nravi.“

Dobran po teh besedah pogleda Jitko, kateri so solze zalile oči.

Z žalostjo premišljevala je deklica, da mora ostaviti mili kraj, da morda nikdar več ne bode videla Krištofa, katerega tako goreče ljubi.

Dobran je dobro vedel, kaka bolesta čuvstva prevevajo srce deve in srce mladeničevo.

„Draga Jitka,“ izpregovori Krištof, „Vaša ljubezen je vsikdar v mojem srci hranila nadejo v srečno bodočnost... sedaj se morava ločiti. Kruta usoda trga naju vsaksebi. A jedno prošnjo imam do Vas. Obljubite mi, da mi tudi v tujini ohranite svoje srce, kakor Vam i jaz to obljubujem...“

Jitka povesi oči.

Dobran jo vpraša nežno:

„No, kak odgovor bode dalo tvoje srce?“

„Obljubujem,“ šepne deklica in Krištof jo pritisne k sebi ter jo gorko poljubi na čelo. Na to pa naglo odide.

Mračilo se je.

V gradu je bilo mej tem bolj živo nego li navadno. Glavar z Gamsenberka mudil se je delj nego je bil sklenil. Pozno na večer ni hotel nastopiti poti proti Pisku in zato je ostal v gradu. Večerjali so skupno. Gospa Poliksena in Koniáš nesta tajila veselja nad pregnanjem Dobrana. Veselila se je seobno gospa Poliksena, da Krištof pozabi Jitke, in ker ga ne bode — kakor se je

izrazila — zapeljal Dobran, da se odvadi svoje-glavnosti.

S tem razgledom ujemalala se je tudi misel gospoda Gamsenberka, kateri je kot stari prijatelj rodbine vse vedel. Mogoče, da je njegova strogost pri obsodbi Dobrana imela še drug uzrok. Glavar je — namreč upal, da bode njegova hči jedenkrat gospa v gradu.

Ko se je Krištof vrnil in sédel za mizo, razgovarjali so se samo še o vsakdanjih rečeh; po deveti uri pa se je družba razšla.

Drugi dan za rana odšel je Gamsenberk proti Pisku in tudi Koniáš je ostavil grad zelo vesel, da je konečno zvršil svoje naklepe.

* * *

Prišel je peti dan.

Zjutraj zgodaj, ko je vshajajoče solnce pokrajino razsvetljevalo s prvimi žarki, stopil je iz kočé Dobran z Jitko. Biriči so ja spremljevali.

S praznima rokama je odhajal; vse, kar je imel pri hiši, je razdal.

Nedaleč od kočé pride jim nasproti Krištof. „Žalosten ostavljam to drago zemljo,“ izpregovoril je Dobran, „in pretresa me velika izpre-

Tilser, Pacak, Polak, Horak; — pro: kn. Windischgrätz, dr. Plener, dr. Rieger in graf Harrach.

Prvi govornik nastopil je poročevalec manjšine, dr. Herold, ki je v dolgem in spretnem govoru slikal in dokazoval pogubnost vladne predloge za narodnost češko. Dejal je, da s trpkimi občutki začenja debato. Uzrok temu je prvič, ker je slišal, da je v tej deželni zbornici danes menda prvič nastopila policija, ki je deputacijo češkega naroda, došlo z opravičenimi zahtevami in s prošnjo za pomoč in ohrano, na sramoten način razgnala, drugič pa zagovaratelj predloga, o kateri bi imeli biti jedini vsi češki poslanci. — Dunajski dogovor nema namere, napraviti mir, ampak ustreči smelim terjatvam nemške manjšine, razkosati staroslavno domovino češko ter potisniti Čeha v lastnem domu v kot. Nikdo ne zanika, da je narod nemški velik, silen in mogočen kulturni narod, a vendar vsakdo mora priznati, da v zemlji češki imajo Čehi glavne zasluge za njen kulturni razvoj. Češki narod je historičen narod v tej zemlji, pa tudi po velikosti števila prebivalcev, davkov in kulturnega dela more zahtevati, da se mu prizna tudi v zakonodavnih zastopstvih vpliv večine. A s temi vladnimi predlogami se mu naravnost krati ta pravica. Tem žalostnejše pa je, da lastni sinovi tlačijo svoj narod pod nadvlado nemške manjšine. Potem povdarja govornik, da Dunajski dogovor očitno porušuje češko državno pravo. In ako bi se kdo izmed udeležnikov Dunajskih konferencij le spomnil na državno pravo kraljestva češkega, ne mogel bi odobriti Dunajskih punktacij. Dunajski dogovor je dalje sicer nekako zakrit in oslajen, toda do cela odločen korak k uresničenju Scharschmidovega predloga, — k ugnanju nemškega državnega jezika. — Govornik naglašja, da si tudi mladočeška stranka želi sprave, ali taka sprava njej ne more ugajati, ako se od zgoraj ukazuje: ti, Čehaček, izseli se iz svoje bajtice in mir je gotov in prepri se končajo! Ne, pravi mir ima svoj temelj v principu svobode in enakopravnosti! —

Po dr. Heroldu govoril je poslanec dr. Trojan. Bil je to elegičen govor moža, ki je osivel v službi naroda, ki se je čez 40 let boril za enakopravnost jezika češkega. A sad neprestanih političnih bojev je sedaj — Dunajski dogovor, kateri je že takoj po njegovem razglašenju odločno obsodil. Govoril je tudi sedaj odločno proti vladni predlogi in za prehod k dnevnemu redu. Slikal je z ganljivimi besedami politične boje naroda češkega za obstanek in boljše bodočnost. A od bitke Belogorske ni se tako očitno rušila enakopravnost s samimi samovoljnimi naredbami kakega ministra kakor nedavno z naredbo ministra Schönborna, katera je prvi plod Dunajskih konferencij. Žalosti pa ga posebno to, da se lastni sinovi dobrovoljno odpovedujejo temu, za kar je trpel in se boril češki narod od prvega probujenja do današnjih dni, to je namreč za enakopravnost obeh narodnostij na Češkem. Češki narod nikogar ni zatiral in nikogar neče zatirati. Govornik se obrača na konci svojega govora proti Nemcem ter jim pravi, da naj se od

membra, ki se je tu dogodila. Bridko je govoriti o tem. Praga, kjer sem se bil ustavljal na svoji poti v ta kraj, zdi se mi pogreznena v poslednje spanje. Izginilo je junaško meščanstvo in ponosno dijaštvo, češkega plemstva ni več, katero je bilo vsikdar verni čuvar deželnih svoboščin. In napis na svetovalnici Starega mesta Praškega: „Praga, caput regni“ žalostno govori: kjer je slaba glava, tam so medli tudi udje. In to so potomci naroda, ki se je svoje dni zmagovito protivil malone celi Evropi!“

Po kratkem prenehleju nadaljuje Dobran:

„A ne verjamem, da bi ta narod izmrli. Ni več daleč doba, ko se bode razkadil ta mrak. Prišli bodo zopet možje, kateri bodo s plameničim mečem pravice neovrgljivo pripovedovali prednikov slavno minolost, ki bodo visoko dvignili imena mož, katere sedaj proklinjajo. Narod pa se vzbudi in spanja, oživi, poprime se dela v povišanje svoje... in večno pravični Gospod bode blagoslovil njihov trud.“

Te besede je govoril Dobran naudušeno kakor s preroškim duhom.

Prišli so na višino, odkoder je bil krasen razgled po okolici.

Tukaj se je Krištof hotel ločiti od pregnancev. Obstanejo torej.

Čehov uče, kako se imajo spoštovati pravice druge narodnosti v deželi.

Po dr. Trojanovem govoru, ki je napravil velik utis na vso zbornico, poprijel je za besedo namestnik graf Thun. Bila je to visoka pesem o miru in spravi. Naglašal je, da si vsak odkritosrčen Čeh želi konca dolgega spora in priložnost, skleniti mir, se je sedaj ponudila. Vlada storila je vse, da se posreči to blagonsno delo, in si le želi, da bi se to delo kar najhitreje dovršilo. Dalje očita Mladočehom njih bojaželjnost in nehvalno postopanje proti najzaslužnejšim domoljubom ter opozarja na bodočo razstavo, katere pokroviteljstvo je prevzel presvetli cesar sam, a katere uspeh in izid je zavisen na izidu češko-nemške sprave.

Poslednji govornik, ki je priporočal vladno predlogo, bil je knez Alfr. Windischgrätz. Na to je proglasil deželni maršalek, da je seja končana, in da se bode debata nadaljevala ob šestih zvečer.

(Dalje prih.)

Zopet burna seja.

Preteklo soboto 31. maja bila je zopet nova viharna seja Tržaškega mestnega zastopa. Ta pot pa je bilo slovensko občinstvo, katero je oholim lahonskim mestnim očetom pokazalo, da ne pusti žaliti in napadati zastopnikov svojih. Galerija imela je ta pot nekako drugačno lice ko navadno, in ko je stopil svetovalec Nabergoj v dvorano, napravilo mu je občinstvo sijajno, več minut trajajočo ovacijo, proti kateri ni mogel niti zvonec, niti glas predsednikov opraviti ničesar. Gromoviti živio-klici, s katerimi je bil pozdravljen Nabergoj, ko je stopil, mej čitanjem zapisnika zadnje seje, v dvorano, pričali so pač najbolje, kako prav je govoril Nabergoj, da volilci njegovi odobravajo popolnoma njegov govor, zaradi katerega je bil toliko in tako surovo napadan. Slovenci Tržaški pokazali so, da so v Trstu tudi oni doma, in privaditi se bode laški gospodi ne samo na „tukaj“ in na „Živio“, sčasoma privadili se bodo tudi še na kaj družega.

Ugovarjal je seveda podpredsednik dr. Moises Luzzatto, da taki prizori — demonstracije, rekel je on — se ne strinjajo z dostojnostjo mesta. No, to mu že radi verujemo, da je hudo za „laški Trst“ če se na galerijah začujejo tako gromoviti klici „Živio“. Kaj porekó pa v Italiji, če se bode skrunila njih „città italianissima“ na tak način? To utegne uboge Tržačane spraviti še ob ves kredit, utegne celo uplašiti njih „odrešitelja“, klowna parlamenta italijanskega Imbriani-ja, da se ne bode niti upal izkrcati se s četo svojih prostovoljcev, kakor je baje nameraval lansko ali predlansko poletje, ter da „odreši“ pod težkim (!) jarmom zdihujoče svoje brate.

Ko je pri čitanju zapisnika dr. Boccardi prišel do besed „civiltà italiana“ oglasila se je pa navadna klika, ki je dozdej izključno kraljevala, ter skušala napraviti nasprotno demonstracijo. Nemiri, ki so nastali v daljnem teku seje zaradi interpelacije o odpuščenju kurilcev plinovne fabrike, imajo le lokalno Tržašk pomen brez političnega

„Upam, da se bomo skoro zopet videli,“ izpregovori mladenič; „mej tem pa vaju zapuščam, draga prijateljca.“

Objel je Dobrana, objel Jitko ter jo iskreno uveraval o ljubezni in zvestobi svoji.

Dobranu so solze zalile oči.

„Le naglo, da pojdemo naprej“, pravijo biriči s surovim glasom.

„Torej z Bogom, gospod vitez... mož plemeniti... Z Bogom, dragi kraji — na veke!“

„Videli se bomo zopet,“ ponavlja Krištof, poslednjič objame Dobrana in Jitko, potem z naglimi koraki odide po cesti proti gradu.

Oče in hči počasi stopata z višine v dolino. Še jedenkrat se ozreta v sivi grad, okrog katerega se je vila rečica kakor srebern trak, in to je bil poslednji pogled na stan prednikov. Storila sta še par korakov, in že nesta več videla gradu; izginil jima je izpred oči za hribom.

In kakor svoje dni sin nesrečnega Valentina Kochana s Prachova, tako je sedaj poslednji potomec njegov, Jurij Kochan s Prachova, po isti cesti pregnan odhajal v tujino.

Zamišljen vrnil se je Krištof v grad.

(Dalje prih.)

ozadja, in ne spadajo v obzorje našega članka, če bi se ne bilo pokazalo pri tej priliki zopet, kako zoprno je vladanja navajenim lahomom, če se jim neustrašeno pove resnica.

Ko je namreč na groženje predsednikovo, da bode dal izprazniti galerijo, poslanec Nabergoj predsedniku opomnil, naj bi skrbel on zato, da se prepové ustop na galerijo mestnim uradnikom, ki na bolj delajo nemire, nastalo je zopet divje kričanje mej poslanci po dvorani. Predsednik protestoval je proti razžalitvi mestnih uradnikov, velik del galerije bil je za Nabergoja, lahoni naravno proti njemu, in nastal je tak hrup, da vse vpitje in zvonjenje predsednikovo, kateremu se je zvonec zlomil v roki, ni moglo napraviti miru. Na predlog dr. Morpurga bila je potem galerija izpraznjena po oddelku mestnih stražnikov. Le polagoma zapuščalo je občinstvo dvorano mej velikim hrupom ter se nabiralo na velikem trgu, kjer so mestni stražniki po daljšem naporu pregovorili množico, da se je razšla.

Seja pretrgala se je vsled tega za četrto ure in v preddvorani bila so burna razgovaranja. Ko se je seja zopet pričela, pozval je predsednik poslanca Nabergoja k redu, obžalujoč, da mu opravični red ne pripušča družega. No, kaj pa bi bil storil dr. Moises še rad? Gotovo je Nabergoj dobro vedel, zakaj je izrekel omenjene besede, hotel je tudi v seji odgovoriti, a predsednik ni mu dal besede. Zakaj, to bode on vedel najbolje. Tako Nabergoju niti ni bilo mogoče, da bi pred vsemi lahonskimi poslanci mogel povedati v dvorani, zakaj je tako govoril. Slaba vest lahonov zapečatila mu je usta, in s klicem k redu potolažili so jo sami mej seboj.

Doli pa je počakalo precejšnjo število razgnanih poslušalcev poslanca Nabergoja in Nadliška ter je spremilo prvega do njegovega stanovalja v hotel „Europa“ in se potem mirno razšlo.

Zakaj popisujemo vse to na odličnem mestu? Zato, ker je neprecenljive važnosti, da nestrpnemu in brutalnemu izzivanju brezozirnih lahonov v Tržaškem mestnem zastopu že jedenkrat stopi nasproti zavednost slovenskih prebivalcev Tržaških, da oni pogumno, ne strašči se terorizma nasprotnikov, sijajno spričujejo, da so se naveličali, apatično poslušati vedno in vedno se ponavljajoče napade ter so pripravljeni odbijati jih pri vsaki priliki. Seveda njim, marljivim in delavnim na raznih poljih ne preostaje toliko prostega časa, kakor onim pohajkujočim lahonskim postopačem, ki so dozdej imeli večinoma veliko in prvo besedo mej poslušalci pri obravnavah mestnega zbora.

Slovani Tržaški pa naj ostanejo vztrajni in dosledni, in se ne strašijo, ter pogumno zahtevajo vedno in vedno svoje pravice, in videlo se bode kmalu, kako se bode ujedel na trdni skali zavednosti slovenske oni fanatizem, ki je dozdej bil glavno orožje nasprotnikov naših. Y.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 4. junija.

Delegacije.

Nemška liberalna stranka ni še zadovoljna, da so za Češko izvolili v delegacijo tudi štiri Nemce, in sedaj zahteva, da se voli v budgetni odsek delegacije jeden Nemec več. Dosedaj je nemška liberalna stranka imela v tem odseku 3 člane, v bodoče bode pa štiri.

Deželnozbornske volitve

na Solnograškem bodo dne 5. julija za kmetske občine, dne 9. julija za mesto in dne 12. julija za veleposestvo. V tej deželi ne bode toliko zanimiva borba mej liberalci in konservativci, kakor mej zmerno in skrajno konservativno stranko. Deželnozbornske volitve bodo pokazale, v koliko se je posrečilo dvornemu svetniku Lienbacherju spodkopati zaupanje zmernim konservativcem.

V Bukovini bodo volitve za deželni zbor za kmetske občine dne 8. in za mesta dne 10. julija. V tej kronovini najbrž ne bode posebnega volilnega gibanja. Najbrž bodo voljeni zopet skoro sami uradniki, kakor je že navada v tej deželi.

Vnanje države.

Srbija in Bolgarija.

Srbija in Bolgarija druga drugej prav ne zaupata. Bolgari zbrali so nekaj več vojakov okrog Vidina, in že je srbska vlada zahtevala pojasnil, kak namen ima to zbiranje vojakov. Vlada bolgarska je odgovorila, da so le vojaške vaje, kakor vsako leto. Srbija bode javaljne prav zadovoljna

Dalje v prilogi.

s takim odgovorom in bode morda tudi nekoliko pomnožila vojake ob meji. Tako zbiranje vojakov ob meji je obžalovati, ker daje povod nezaupanju in sovraštvu, iz katerega se včasih hitro izcimí vojna.

Majorja Panice ajera.

Panica in drugi sozatoženci bodo se pritožili pri kasacijskem sodišči proti razsodbi. Pritožba bode seveda malo pomagala, ker tudi to sodišče ne bode nepristranski sodilo. Bolgarska vlada baje ne misli Kalubkova izročiti Rusiji, temveč ga hoče imeti zaprtega v Bolgariji, kakor je bila navada, ko so ruski častniki še bili v Bolgariji. Bolgarska vlada se boji, da bi Rusija Kalubkova ne izpustila iz ječe, kakor je o svojem času Nabokova. Poslednjega so bili v Bolgariji obsodili na smrt in izročili Rusiji, da ga kaznuje. Rusija ga pa je izpustila. Nabokov se je vrnil v Bolgarijo in napravil ustajo v Burgasu, kjer je bil ubit. Ravno tako bi se utegnil Kalubkov povrniti na Bolgarsko, da poskusi zopet uprizoriti kako zaroto. Ne ve se pa, če bode Bolgarija sama odločevala ob usodi Kalubkova. Rusija bode morda zahtevala, da ga jej izročé in Bolgarija se najbrž ne bode upala ustavljati.

Ruski nihilisti.

Vse francosko časopisje je prenapolnjeno s poročili, da je policija zaprla več ruskih nihilistov. Zmerni listi odobravajo postopanje policije, radikalni je pa grajajo, ker se jim ne zdi umestno, da bi francoska policija skrbela za varnost vladarja absolutne države. Vladi pa tudi predbacivajo, da je vso zaroto sama izmislila, da bi se skazala pred svetom in se prikupila Rusiji. Le to je čudno, da se ne veselijo, da se je razkrila zarota, baš oni krogi, kateri so se nedavno še tako nauduševali za zvezo z Rusijo.

Položaj na Kreti.

Kakor so izvedele „Daily News“, se je na Kreti obsedno stanje le po imenu odpravilo, ne pa v resnici. Vojna sodišča poslujejo dalje. Mohamedanci pa na vse mogoče načine izzivljajo kristijane, da bi Turčija dobila povod, da obnovi obsedno stanje tudi de jure. Da razmere na Kreti neso v najlepšem redu, dobro vemo, če je pa vest angleškega lista osnovana, ni gotovo, ker prihaja iz grškega vira. Grki položaj na Kreti seveda še bolj črno rišejo, ker bi si radi osvojili ta otok.

Picotovo volitev

je razveljavila francoska zbornica. Picot je bil nasprotni kandidat Ferry-jev in je bil voljen, ker je mnogo denarja izdal za agitacije. Mož je bogat fabrikant in za politične namene ne štédi novcev. Bode li pri novi volitvi Ferry kandidoval, se ne ve, ker je bolehen in ni hotel pri dopolnilnih volitvah vsprejeti nobenega mandata.

Provincijalne volitve v Belgiji.

Ožje volitve v provincijalne zastope v Belgiji za liberalce neso ugodno izpale. V Loewenu, kjer so liberalci se nadejali, da zmagajo, voljen je konservativec. Liberalnemu kandidatu neso hoteli socijalisti dati glasov in to je bilo uzrok, da je propal.

Dopisi.

Iz Prage 31. maja. (Slovanski bazar. — Husov spomenik.) „Bog je s nami, dok je plemenita duša i srce gospodjâ s námi. Misli religiozne i domorodne, koje su u srcu liepšega spola sahranjene, vječite su i pobjedonosne su.“ V teh besedah, katere je govoril o neki priložnosti dika slovanskega juga, veleslavni škof Strossmayer, označen je velik pomen in vzvišena uloga nežnega spola v družbinskem in narodnem življenju. Srečen torej narod, ki ima zavedno in za narodnost svojo vneto ženstvo! Blagor narodu, katerega zveste hčericice uporabljajo zaklad svojih darov in čarodejnih močij v prosepah njegove duševne izobrazbe in omike! — In takšno ženstvo ima narod češki. Veliko svojo požrtvovalnost in neutrudljivo delavnost za svete narodne svetinje pokazale so naše vrle sestrice ob srebrneni Veltavi in Labi nedavno zopet z blagim in veličastnim podjetjem v prid češki „Osrednji Matici šolski“. Že pred nekaj meseci ustanovili se je v Pragi odbor čeških dam z nalogo, prirediti v Pragi velik slovanski bazar, katerega čiste dohodke je imela dobiti Matica šolska. Omenjeni odbor razposlal je v to svrhu domoljubkam po vsem Češkem pozive, da bi nabirale po svojih okrajih prispevke za slovanski bazar. In v kratkem času došlo je odboru jako mnogo najrazličnejših predmetov: slike s krasnimi okviri, ukusno šita oblačila narodnih krojev, dragocenosti, salonska garnitura in podobno blago vsake vrste, poleg tega lepa svota denarjev, za katere se je nakupilo raznotero, za bazar primerno blago. Na praznik sv. Jana Nepomuka in naslednja dva dni vršil se je na krasno ozaljšanem Zofijskem otoku v Pragi veliki slovanski bazar, kateri se je otvoril prvi dan s sijajnim koncertom. Zanimivo blago, razloženo po ukusno urejenih hramih, ki so stali drug poleg drugega, še bolj pa

mične prodajalke — vrle Praške gospice v čarobnih slovanskih nošah — privabile so množstvo najodličnejšega češkega razumnštva. Kupčija bila je torej živahna. Nežne in bistre prodajalke (ki so v cenah svojega blaga sicer visoko nadkrijlevala židovske oderuhe!) izvabljalé so s svojo čarodejno tajstveno močjo kar kupoma papirnati, srebrni in zlati denar iz polnih mošnjic velikodušnih kavalarjev. Z bakrovo kovino in podobnim drobižem si te mile prodajalke seveda nikakor niso hotele oskranjevati svojih čistih nežnih prstkov. Kdor je hotel torej ta razvedriti svojo dušo z dišečo vonjavo dvakrajcarske cigarete, ali pripeti na prsa šopek šmarnic, moral je nolens volens prinesiti svojo žrtev v srebru ali papirji za to nedolžno zabavo. Vsekako — est modus in rebus: zavitek duhana ali šopek cvetic iz nežne ročice in oslajen s sladkim smehljajem in ljubeznivim pogledom mile prodajalke ima tudi svojo posebno vrednost! — S kratka: vrle češke dame izvršile so s sijajnim uspehom svojo nalogo ter dosegle, kar jim je velevala dolžnost domoljubja, namreč pospeševati z gmotno podporo plodonosno delovanje Matice šolske. Čisti dohodek slovanskega bazarja v prosepah Matice šolski znaša: 10.514 gld. 40 kr., poleg tega 13 cekinov, 40 frankov, 3 rubli in 20 parov. To je gotovo dokaz uzornega rodoljubja češkega ženstva!

Ko je meseca listopada minolega leta mladi princ Schwarzenberg občutil potrebo v deželnem zboru udrihati z najpodlejšimi in uprav razžaljivimi izrazi po ljubljenci češkega naroda, Janu Husu, nazivaje njega in njegove naslednike, junaške Husite, drhal požigalcev in roparjev, pač ni mislil, da bode s tem svojim vročekrvnim in breztaktnim ravnanjem postavil slavnemu Kostniškemu mučniku vstrajen in veličasten spomenik. Kakor znano, vnela se je takrat v deželnem zboru češkem burna debata o tem, ima li na spominskih ploščah v novem češkem muzeji poleg drugih slavnih mož dobiti mesta tudi ime Jana Husa. Plemstvo in klerikalno-konservativna večina mu je to čast odklonila. Vzlic temu pa se sedaj že blišči v deželnem muzeji nepozabno Husovo ime, a v kratkem času postavili mu bodo v Pragi spomenik, ki bode dostojen njegovih zaslug in njegove nevenljive slave. Precej po omenjenem nastopu v deželnem zboru, pričelo se je zbirati za Husov spomenik. In v tej kratki dobi došlo je v ta namen uredništvu „Narodnih Listov“ blizu 50.400 gld. Jasen dokaz koliko in kako navdušenih častilcev ima veliki češki reformator v hvaležnem narodu češkem! In sedaj se je ustanovilo posebno „društvo za zgradbo Husovega spomenika v Pragi“. Lepo število najodličnejših čeških rodoljubov, ki so že pristopili temu društvu, jamči za to, da bode v kratkem času stal veličasten spomenik slavnega Čeha, junaškega boritelja in mučenika za svododo in resnico, Jana Husa, v sredi stovržate prestolnice naroda češkega, za katerega je živel, deloval, — umrl. — k.

Iz Črne na Koroškem 2. junija. — (Naše razmere in g. župnik Centrih.) — Volitve za deželni zbor se bližajo in pri nas dela naša nemško-liberalna stranka že sedaj s parom, da bi nas Slovence premagala, pregnala, v kot potisnila in ako mogoče popolnoma in za vse prihodnje čase uničila.

Žalostno je, kar Vam hočemo danes poročati, pa dolžnost nas veže, to storiti. Kaj bomo molčali; svet naj izve, kako se nam godi, odkar smo dobili v župniku Centrihu nerazumljivega nam nasprotnika. Žalostna resnica je, da je slovenska stvar pri nas pogazena, da so vsi naši napori brezuspešni in da se je zoper nas vse zaklelo. Nam in našim pravičnim zahtevam nasprotnih sovražnikov vse mrgoli; naši merodajni in delavni možaki, dobri Slovenci, katerim kar kipí srce za slovensko stvar, pa so prišli v zadnjem času po krivdi drugih žalibog že skoro do tega prepričanja, da je bolje, ako pomečejo svoje puške v koruzo in prepustijo vso Črnsko slovensko ozemlje požrešnemu nemčurskemu goltancu, kajti nihče se ne bode od nas hotel bodisi pri kakoršnih koli volitvah več potegovati za katoliško in slovensko stranko, ker se bode po najnovejših izkušnjah bal zasramovanja in očitanja, da ne hodi prava in pravična pota, ako gosp. župnika Centriha neuboga. Gosp. župnik Centrih sam pa stoji na strani nemških liberalcev nepremakljivo kakor skala v gorii in mi in z nami drugi Slovenci si lahko mislimo, da je le ta nemško-liberalna stranka prava, ker se je naš dušni pastir s tako gorečnostjo oklepa in hodi ž

njo v vseh političnih zadevah brezpogojno. Ker pa moremo biti mi farmani svojemu dušnemu pastirju povsem pokorni (teh mislij je namreč par gospodov v Celovci, ki naših razmer ali ne poznajo, ali pa najbržeje poznati nečejo), zato moramo g. župniku Centrihu povsod slepo slediti, če tudi nas ne mara voditi po pravi poti. Tukaj smo torej v čudnem položaji; ako mi delamo za volitev v katoliškem in slovenskem, župnik pa z nemškimi liberalci v nasprotnem zmislu, odgovorimo mu s tem že svojo pokorščino; — zavoljo tega prepustimo kaj radi to delo g. H. v Celovci, ki nas je ob času naših občinskih volitev, ker smo delali na svojo roko za katoliško-slovensko stranko proti nemško-liberalni stranki, pismeno posvaril zavoljo naše nepokorščine (!) nasproti g. župniku ter nam priporočal, da naj opustimo napade nanj in da naj se spravimo z njim. Mi smo pa bolj dosledni v svojem ravnanju in tudi vse drugih mislij, kakor ta gospod, kateremu bodi tu mimogredé povedano, da se je od naše strani za spravo že vse mogoče poskusilo in storilo, a brez uspeha, in da g. župniku sploh ničesar nismo nezasluzeno očitali. Kar smo trdili, to je vse le gola resnica, od katere ne odstopimo za las. S pričami Vam to lahko dokažemo. Resnica je, ponavljamo še jedenkrat, da je g. župnik zmatral Ciril-Methodove podružnice in slovenske posojilnice za traparijo; resnica je, da so se popolnoma nove in še cele knjige Ciril-Methodove in Mohorjeve družbe v farovži na stranišči v mnogih iztisih nahajale; resnica je, da je dal župnik pri zadnjih občinskih volitvah vsa pooblastila cerkvâ in mežnarj nemškimi liberalcem, tedaj našim katoliškimi načelom popolnoma nasprotnim duhovom v last; resnica je dalje, da še danes hodi z njimi po drni in strni, in resnica je tudi, da se pri svojih duhovnih tovariših in drugih nevernih Tomažih, ker se sramuje svojega izneverjenja, opravičuje s tem, da pravi, da smo mu mi zavoljo tega nasprotni, ker nas ne mara v farovži z vinom napajati in zalivati. Za to nesramno obrekovanje so hoteli župnika že nekateri tožiti, pa so jih merodajni gospodje potolažili in od tega koraka odvrnili. Priporočamo mu pa v prihodnje previdnost v besedovanju. Resnica je pa konečno tudi, da se je potrudil pred občinskimi volitvami jeden naših spoštovanih in zaslužnih mož do g. župnika Centriha s prav ponižno prošnjo, da bi nas pri volitvah podpiral, kar je pač obljubil storiti; mislil si je pa: „obljubiti in dati je preveč“ in potegnil je naposled, kakor smo že gori omenili, vender le z našimi nasprotniki.

Tako in nič drugače bode tudi pri prihodnjih deželno-zborskih volitvah. Mi Slovenci, da se gospod župnik Centrih ne bodo žaljenega čutili in si bomo v svesti, da jim nismo nasprotovale, držati hočemo pri tej priliki, kolikor mogoče, lepo roke križem in gledali bomo, kako bodo lahko delo imeli nestrpni nemški grof Thurnovi gozdarji v družbi z gosp. župnikom Centrihom za nemško-liberalno zmago. Ako bode potem bolje za našo slovensko reč na Koroškem, to prepuščamo v blagohotni preudarek onim gospodom „Beschwichthigungshofrathom“, ki pogledavajo na naše očito, pošteno delovanje in gibanje skozi črna očala in mislijo, da mora naš župnik biti le nezmočljiv in nedolžen. Svetujemo jim, naj pridejo k nam, sem gori v Črno, in naj se sami osobno prepričajo, kake razmere so pri nas sedaj, in kako se dela vsestranski zoper nas Slovence, potem naj še le govorijo in svetujejo, kako se nam je ravnati. Mi svoji stvari gotovo le samo dobro želimo. Naše geslo pa je: „Ne udajmo se!“ S.

Od Kodersibodi 2. junija. [Izv. dop.] Čudite se, dragi Slovenci početju neodrešenih Lahonov v Tržaški zbornici; nu, a jaz se moram pa Vam čuditi. Ne veste, čiji so bratje, kje imajo svoje uzore, po čem se ravnaajo? Čitajte zapisnike sej italijanske zbornice. To so vam prave glumaške igre, in dostikrat najživahnejše tragikomedije. Jaz mislim, da niti neumna žival v Noetovi slavni barki ni mogla napraviti več tuljenja, hrupa, nereda, nego ga napravljajo visoko omikani italijanski državni poslanci. Ko bi ne šlo ob čast in dostojnost države, bi človek, beroč stenografske podatke, imel vsak dan v njih izreden užitek in bi se prav srčno do sita nasmejal. A vse to mora resnega človeka globoko užalostiti. Ne zdi se mi lepo take reči prekladati, a ker se Tržaška gospoda tako divjaški vede v obrambo svoje italijanske omike, naj bode vsaj znano, kakšna je ta slavna omika. Kratko omenim za izgled samo zadnji predčerajšnji komični

in skoro tragični slučaj in najnovejše biserje iz zaloge njihovih parlamentarnih fraz in poklonov sedaj v navadi. Zadnji majnik so poslancu Cavallotti-ju besedo vzeli, ker se je povračal na besede s katerimi je bil že dan prej strašansko razburjenost prouzročil. To pa ga je tako razkačilo, da je kričaje opetovalno počastil svoje tovariše z besedami: „porci, canaglie, „laquais“ del governo, pecore“ itd. (slov. sv. . . ., kanalije, državni laquais, ovce itd.), s katerimi je zadrhl tak hrup in tak nered, da ga ni moči popisati. Pritéči so morali redarji, da se neso poslanci hudo spopadi in potokli. In kar se je zgodilo zadnji dan maja, to se je dogajalo skoro celi mesec in se zgodilo stokrat prej in se bo še vedno dogajalo, dokler bode italijanska omika taka, kakršna se je izkazala v Tržaški zbornici, nad katero se je oglašil pogumni g. Nabergoj.

Vidite, blagor. g. poslanec, zaleteli ste se bili v boleči zob; zaleteli se v boleči zob pa ni prijetno nobenemu, celo Italijanom neodrešenecem ne. Kaj pa, ko bi se bili poslužili zgoraj navedenih italijansko-parlamentarnih biserov? Snedli bi vas bili živega in iz divjakov bi bili postali celo kani bali. — Sicer pa naj pes sam zopet pojé, kar —; poštene Slovenec ne bode tega nikoli zavidal omikanemu Italijanu, bodi si odrešenemu ali neodrešenemu.

Iz Borovnice, 1. junija. [Izv. dop.] S človekom tako plitve vednosti, kakor se je tukajšnji poročevalec v večerajšnjem „Slovenci“ pokazal, je vsaka daljša polemika nemogoča. Vmešava se v tukajšnje šolske in zdravstvene razmere, in niti tega ne vé, da je bila šola le zaradi ošpic zaprta, ker druge epidemije že mnogo let v nas ni bilo in je, hvala Bogu, tudi sedaj ni.

„Slovenčev dopisnik pa najde in vidi epidemijo v vsakem kotu in ob vsakem času, kedar koli se mu zljubi. Saj toliko naj bi si priučil, predno upa s svojimi temeljitimi dokazi v javnost, kedaj da se sme kaka bolezen za epidemijo zmatrati; potem bo na drugem stališču in bo drugih nazorov.“

Ker pa Borovniški „Slovenčev“ poročevalec že na vsak način hoče biti mej „razsvetljenimi“, mu prav rad prepuščam to veselje. S svojo kresničjo lučjo naj si le pridno razsvetljuje uma zarjavele meče; mogoče, da se mu potem posreči s pripomočjo svojega sobojevnika izračunati, po čem bodo zemlje po 2 krajcarja, ko bi veljal mernik pšenice 4 goldinarje; in ko bode jedenkrat še ta zastavica rešena, bode pa sladko užival počitnice, katere so mu že od nekdanj posebnost priljubljene.

Jos. Verbič,

predsednik krajnega šolskega in zdravstvenega sveta.

Domače stvari.

— (Podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaji) so vnovič darovali sledeči rodoljubi: Gosp. dr. Edvard Volčič, c. kr. pristav v Žužemperku 5 gld.; gosp. Oton Ploj, c. kr. notar v Žužemperku 5 gld.; gosp. dr. Josip Jelenec, na Dunaji, za meseca marec in april po 1 gld. skupaj 2 gld. in gosp. M. H. c. in kr. poročnik na Dunaji 2 gld. — Srčna bodi hvala vsem darovateljem!

— (Društvo „Pravnik“) napravi, kakor smo že javili, dne 15. t. m. izlet v Zatičino. Ker je veliko zanimanja, opozarjajo se gospodje člani in prijatelji „Pravnika“, da se pravočasno oglašé pri odboru, ali da svoj prihod prijavijo g. Stanku Pirnatu, c. kr. notarju v Zatičini.

— (Družba sv. Cirila in Metoda) z bodočim šolskim letom razširi jedino slovensko šolo v Trstu za jeden razred. Vsled tega razpisuje njeno vodstvo že III. učiteljsko službo. Opozorujemo na dotični inserat

— (Občina Zagorje ob Savi) je pri seji dne 22. pr. m. imenovala jednoglasno c. kr. okrajnega glavarja Grilla častnim občanom

— (Imenovanje.) Gospod Peter Gilly, poštni odpravitelj v Višnjigori, imenovan je c. kr. poštarjem v Kropi.

— (Iz Celovca) se nam poroča z dné 3. t. m., da je koroški „Bauernbund“ v svojem zadnjem občnem zboru preteklo nedeljo na predlog g. R. pl. Metnitza sklenil, da se izdá ob prihodnjih deželnozborskih volitvah za slovenske kraje volilni oklic v slovenskem jeziku, ker mu bode baje le na ta način mogoče uspešneje postaviti se v bran nasprotni slovenski agitaciji. Nemški „Bauernbund“ tedaj že sam uvideva potrebo upeljave slo-

venskega jezika. Da bi le v tej zadevi hotel imeti tako pravične misli tudi gledé naših ljudskih šol. Slovenske volilce pa bodo „bauernbundarji“ tudi s takimi oklici dobili teško na svojo stran, to tem manj, ker bode slovenska stranka vse žile napela, da so jim izpodbije nakana ter se jim postavi slovenski kmet mogočno nasproti. — Naši mesarji poskočili so s 1. junijem zopet s ceno pri govejem mesu. Do 31. maja veljal je kilo mesa 56 kr. in sedaj se prodaja že po 60 kr. Občinstvo z nevoljo pričakuje, kaj bode ukrenil gledé tega neopravičene podražnja mesa naš mestni zastop. — Tukajšnji tesarji, mizarji in drugi lesni delavci napravili so strajk in imeli večeraj 2. t. m. zjutraj ob 9. uri v gostilni „Pri črnem orlu“ svoj posvetovalni shod. Kakor se je pokazalo, imeli bodo smolo, ker delodajatelji so se odločno izrekli, da hoté v tem vprašanju postopati solidarno in raje vse delavce prej pozapreti, nego se udati pretiranim zahtevam svojih pomočnikov. K shodu bili so povabljeni tudi mojstri, a prišel ni nobeden. Nekateri dalavci se že kesajo, da so ustavili delo. — Kakor čujemo, hoté se nekateri nemški liberalci in „bauernbundarji“ udeležiti prihodnje nedelje, 8. t. m., shoda slovenskega političnega društva na Stražišči poleg Celovca ter ondu nagajati slovenskim zborovalcem. Da to Vetrinjskemu Seebacherju ne more biti po godu, ker mu bodo Slovenci zborovali pred nosom, umeje se ob sebi. Predsedništvo pa bode že vedelo skrbeti za red, ako se bode kak nepoklicanec hotel robato obnašati in kaliti mir.

— (Prošnja.) Rodoljubi slovenski se prošijo, da se spomnijo knjižnice ljudske šole pri sv. Jakobu v Trstu ter jej podaré primernih knjig. Gotovo ima marsikdo tih knjig, ki jih več ne potrebuje in bi z njimi lahko koristil naši stvari. Podarjene knjige je pošiljati načelnistvu podružnice sv. Cirila in Metoda, Via Carintia št. 25 v Trstu.

— (Gospod Anton Nedvčd,) slavni in izredno plodoviti naš skladatelj, dal je troje svojih, gospodični Balbini Smoletovi posvečenih skladb „Glasbeni Matici“, katera jih je založila in izdala. „Neue Wiener Musikzeitung“ piše o teh skladbah: „Antonino Nedvčd „3 Ave Maria“ pro una voce cum organo aut harmonio. Nr. 1 F-dur (Sopran vel Tenor); Nr. 2 A-dur (Mezzo-Sopran vel Tenor); Nr. 3 B-dur (Mezzo-Sopran vel Tenor). Edidit „Glasbena Matica“. Labaci. Te skladbe so za skladatelja, glasbenega ravnatelja A. Nedvčda v Ljubljani, načastneje spričevalo. V njih nahajamo dih nabožnosti, toda v vsaki posamič drugo razpoloženje, ki je zlasti v tretji številki globokega utisa. Naravna a ne navadna harmonija, lepo petje, ki tu in tam spominja na juga toploto, krasita to delo. Skladatelj nam kaže, kako z raznimi načini se more opevati naša „ljuba gospa“ in s tem s podvojeno rezkostjo osvetljuje vse suhe prostastine te vrste. Za izvajanje teh oduševljenih cerkvenih pesmij treba seveda jako dobrih pevcev“. Rečene skladbe, o katerih je nemški strokovni list napisal tako laskavo oceno, dobivajo se pri Kleinmayerji in Bambergu v Ljubljani.

— (Trgovski pomočniki in krajša delavna dōba.) V dōbi občnega gibanja gledé boljše plače in napora v dosegajo delavne dōbe vseh delavnih vrst, bilo bi krivično molčati v tem oziru tudi o trgovskih pomočnikih in ne razpravljati njih položaja, ter tako opozarjati odločujoče kroge, naj uslišijo opravičene zahteve trgovskih pomočnikov. Pritožba trgovskih pomočnikov povsem zadeva jedino le predolgo delavno dōbo! Poslednja traja 12, 13, da celo 14 ur. Ako se uvažá, da detailjér, v čegar prodajalnici je ta dolga delavna dōba običajna, posreduje samo izmenjo blaga mej producenti in konsumenti, torej je ae izgotovlja ter nobenih cen ne ustvarja s svojim delom, je torej jasno, da cene neso nič oškodovane, ako se vrši to posredovanje mej producenti in konsumenti samo mej 9, k večjemu 10 urno dōbo, in ne kakor je sedaj običajno, v 12—14. urah. Ta dolga delavna dōba ohranila se je povsem vsled jednostranskega zastarelega nazora mnogih trgovcev, češ, da s tem pokažejo svojo trgovsko spretnost in veselje do svojega poklica nasproti vnanjemu svetu, da je dobro, čim dlje je móči imeti svoje prodajalnice kupujočemu občinstvu — sebi na čast — a ne v olajšavo občinstva, odprte O kaki konkurenčni nevoščljivosti še misliti ni, ker z jednotno postavno zapiralno uro, kakor sedaj ob nedeljah opoludne, zaprečena je vsaka prodaja. Za koliko odstotkov bi

se pa tudi mej trgovinskimi pomočniki skrčilo število bolnikov, ki sedaj uporabljajo svoje bolniške blagajnice, ko bi imeli dosti časa, da se telesno opočijejo od težavnega dnevnega dela; kako bi pa tudi trgovski pomočnik lahko popolnil svojo doslej toli karano neizobraženost, kako bi lahko boljše izvrševal svoj poklic in ustrezal zahtevam svojega šefa, da bi imel primernega časa bistriti svoj um! Kako bi pa tudi oženjeni trgovski pomočnik mogel bolje skrbeti za svojo rodovino in vzgojo svoje dece, da bi imel v to svrhu dosti časa! Vsi razlogi, bodisi s stališča poslujočega, bodisi s stališča šefov, kojim bi večji odmor samo koristil, govori za skrajšo delavno ali poslovno dōbo. Maribor nam je prvi pokazal pot, in čuje se že tudi o vzajemnem postopanju šefov in poslujočih glede tega vprašanja i po družih mestih našega cesarstva. Posnemajmo te in sledimo njim, ki so sprožili to zadevo, ter dajmo dober vzgled on m, ki bodo gotovo korakali za nami!

— (O preosnovi gimnazij) spisal je naš rojak gosp. dr. Janko Pajk, c. kr. profesor na Dunaji 46 str. obsežno knjižico z naslovom: „Zur Gymnasialreform. Mit einem Lehr- und Stundenplane. Wien 1890. Verlag von A. Pichler's Witwe & Sohn. Buchhandlung für pädagogische Literatur und Lehrmittel Austalt. V. Margaretenplatz 2.“ Cena 40 kr. Gospod pisatelj v tej knjižici temeljito razpravlja nedostatke sedanjega pouka klasičnih jezikov, namen, težišče in učne predmete na gimnazijah, učni načrt, razdelitev ur i. t. d. ter utemeljuje svoj načrt učnih predmetov in ur. Knjižica bode strokovnjakom izvestno dobro došla.

— („Učiteljski Tovariš.) Glasilo „Slovenskega učiteljskega društva“ ima v 11. številki nastopno vsebino: O zemljepisnem pouku. — Osnova novih pravil vdovskega društva in učiteljstvo na Kranjskem. — Slovenski del učnih načrtov za ljudske šole na Primorskem. — Nekaj črtic iz šolskega življenja v Kamniku v minolem stoletju. — Knjiga Slovenska. — Ukazi in odredbe šolskih oblastev. — Književnost. — Dopisi. — Vestnik.

— („Kmetovalce“) ima v 10. številki nastopno vsebino: Kmetijska in gozdarska razstava na Dunaji. — K članku „Kako zeleno krmo ohraniti svežo“. — O varstvu konj. — Črtica o kmetovalčevem izobraževanju. — Kdaj naj se kobile rabijo za plemo? — Raze reči. — Vprašanja in odgovori. — Gospodarske novice. — Uradne vesti c. kr. kmetijske družbe kranjske.

— (Iz Gorice:) Onih šest lahontičev Gorških, ki so koncem marca v Gradiški razsajali in bili zaprti zaradi žaljenja velečastva, po 29dnevnem zaporu pa izpuščeni, obsodilo je okrajno glavarstvo v Gradiški zaradi javnega nedostojnega obnašanja vsacega na 100 gld. globe, oziroma na 14 dnuj zapura.

— (Poštne nakaznice nad 500 gld.) odpravile se bodo po trgovskega ministerstva naredbi s koncem tekočega meseca.

— (Na kmetijski in gozdarski razstavi na Dunaji) postavila je c. kr. kmetijska družba kranjska vsled velikodušne podpore deželnega odbora in našega mecena g. Josipa Gorupa poseben paviljon, v katerem je ona sama razstavila zbirko semen, sočivja itd. Razven kmetijske družbe so še razstavili: Bratje Koslerjevi pivo, P. Majdič v Mengiši mlinarske izdelke, Fran Kotnik na Vrdu parkete, graf Kotulinski gozdne pridelke, A. Malli v Beli Peči lesno volno, M. Pakič v Ljubljani in M. Pakič v Ribnici suho robo, Iv. Kosler v Ljubljani strgarske in šotne izdelke pa šoto, E. Stampfl v Ljubljani finejšo suho robo, grof Lauthier je vo oskrbnništvo razna vina, M. Ambrožič v Mojstrani čebelarstvo orodje in umetalno satovje, dr. Ign. Namoršna Jesenicah n./S. posušeno sadje, R. pl. Obrazcaj sadno žganje, A. Druškovič v Ljubljani kranjsko kmetijsko orodje, A. Samassa v Ljubljani stroje za vinarstvo in sadjarstvo, Pr. Hudovernik v Ljubljani izdelke sitarskega domačega obrta, C. Lapaine v Idriji izdelke čipkarskega domačega obrta, Ant. Krisper v Ljubljani izdelke domačega obrta (slamnike, ščeti, glavnike, česala i. t. d.), M. Pirc v Kranji izdelke tkarskega domačega obrta, Fr. Ks. Souvan domače sukno, kmetijska šola na Grmu podobe in načrte, V. Ribnikar v Dol. Logatci plastičen načrt šolskega vrta v Dol. Logatci ter izdelke učenec iz šole za deška ročna dela. P. Radics v

Ljubljani pregled za zgodovino kmetijstva na Kranjskem važnih dogodkov.

— (Jamska sječanst) v Št. Kocijanu vršila se je, kakor je že več let navadno, preteklo nedeljo, čeravno zaradi nepovoljnega vrēmena število udeležencev ni bilo tako veliko. Osnova jo je primorski oddelek planinskega društva in udeležilo se je Tržaško društvo „Avstrija“ korporativno. Splošna razsvetljava jame razširila se je letos na novi oddelek, kateri je posebno povečal učinek in so bili prav prijetno presenečeni tudi stari obiskovalci jame.

— (Z Bleda) javlja se tukajšnjemu uradnemu listu, da je neki Craig iz Londona v Radolni na umetno muho v kratkem času nalovil 300 lepih postrv, mej njimi jedno, 20 funtov teško.

— (Prodaja plemenskih bikov beljanske pasme) dne 24. maja vršila se je prav povoljno v Kranji in je ob enem dokaz, kako vrlo se gorenjski kmetje zanimajo za prospeh živinarstva. Prodanih je bilo 5 bikov, koji so bili oddani povprečno po 140 gld. Biko so kupili gg.: Janez Strupi iz Črnič, Jos. Burgar iz Vogelj, Fran Šlibar iz Selc, Aleš Pavlin iz Podbrezja in Adolf Gale iz Zgornje Šiške.

— (Razpisano) je mesto finančnega koncipista v območji finančnega ravnateljstva za Kranjsko. Prošnje v 14 dneh.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 3. junija. List „Cocarde“ piše, da Bismarcku življenje v Nemčiji ne ugaja in da se misli za stalno preseliti na Angleško. S tem namenom da je v zvezi najnovejše potovanje Herberta Bismarcka na Angleško.

London 3. junija. V dolnji zbornici izjavil Fergusson: Vlada nema nobene informacije o Stanleyevi trditvi, da so Nemci v Afriki domačincem na angleškem ozemlju vzeli 10.000 volov in da proti temu ni bilo nobenega protesta. Anglija ni nič zemlje odstopila Nemčiji.

Budimpešta 4. junija. Izredna potrebščina za vojsko sestavljena je iz nastopnih vsot: dva milijona za nadaljno dobavo repetirk in karabinarjev, 2 1/2 milijona kot prvi rok za brezdimni smodnik, za katerega se vsega vkupe zahteva 11,400.000 gld. Jeden milijon za okrepljenje in oboroženje trdnjav z novimi kanoni, jeden milijon za zboljšanje utrdeb obeh trdnjav v Galiciji, 889.534 gld. za preosnovno lahkih baterij vseh korno-topničarskih polkov v teške, 695.400 za popolnitev 27 pešpolkov na normalno mirovno število mož. Izredna potrebščina za mornarico: 540.000 gld. kot drugi rok za oklopno križarko C, 180.000 drugi rok za dunavskega monitorja I., 80.000 prvi rok za dunavskega monitorja II. Vnanje ministerstvo zahteva, da se zviša dispozicijski fond na 600.000.

Budimpešta 4. junija. Vojno ministerstvo utemljuje kredit za brezdimni smodnik opiraje se na poskušnje, ki so pokazale, da se more brez ovire začeti z izdelovanjem novega smodnika na debelo. Nova erarična tovarna v ta namen neobhodno potrebna. Ko bi se pokazalo, da treba delo pospešiti, zahtevalo se bode od bodočih delegacij dodatni kredit. Vojno ministerstvo zahteva za 1890. l. 1,389.000 dodatnega kredita zaradi podraženja žit. Glede carin proračunjeno je za Avstrijo 35,902.250, za Ogersko 5,240.750, za Bosno 126.500 gld. prebitka.

Budimpešta 4. junija. Po vkupnem proračunu, predloženem delegacijam, znaša redna potrebščina 116,523.548, izredna 16 milijonov 402.339, vsa potrebščina 132 milijonov 925.887 gld. Od izredne potrebščine spada 14,450.439 gld. za vojsko, 1,860.500 za mornarico. Po odbitih carinskih dohodkih, proračunjenih na 40,669.500 ostane čiste potrebščine 92,256.387. Po odbitih dveh odstotkih na račun Ogerske, spada na Avstrijo 63,287.881, na Ogersko 27,123.377, za poveljništva in vojaštvo v Bosni 4,365.000. Za civilno upravo v Bosni proračunjenih 10,136.149, pokritje 10,187.650.

Pariz 4. junija. Carnot podpisal pomiloščenje vojvode Orleanskega, katerega so ponoči odpeljali na mejo.

Razne vesti.

* (Kanal od Adrije do Dunava.) Znani Essenski fabrikant Karol Krupp, ki je tudi veleposestnik na Ogerskem, predložil je te dni trgovinskemu ministerstvu načrt plovbenega kanala, ki naj združuje Adrijansko morje z Dunavom. V tem načrtu povdarja Krupp veliko narodno gospodarstveno in politično važnost, katero bi imela izvršitev takega kanala za Ogersko, ter omenja, da bi prebivalstvo krajev, po katerih bi se izpeljalo to delo, bilo pripravljeno dovoliti tudi gmotno podporo.

* (Največja mesta.) V Evropi je dandanes 117 mest, ki imajo več ko 100.000 prebivalcev. Največje mesto je London s 4,767.000 prebivalci. Pariz ima jih 2,500.000, Berlin 1,324.000, Dunaj 725.658, oziroma s predkraji 1,232.000, Peterburg 950.000, Carigrad 700.000, Moskva 754.000, Glasgow 674.000, Liverpool 607.000, Manchester 597.000, Hamburg 520.000, Neapel 512.000, Madrid 480.000, Varšava 454.000, Budimpešta 453.000, Marselj 376.000, Leeds 357.000, Dublin 353.000, Milan 343.372, Rim 325.000, Edinburgh 324.000, Praga 310.000, Turin 305.000, Odesa 254.000. Razun teh je 19 mest s prebivalstvom mej 200 do 300 tisoč, in 68 mest mej 100 do 200 tisoč prebivalcev.

* (Strašen vihar v Sofiji.) Dne 31. maja bil je strašen vihar v Sofiji. Mej viharjem padala je toča debela kakor orehi. Hiše na severni strani Sofije so silno poškodovane. Vihar odnesel je veliko streh, podrli leseno zgradbo, pod katero so bili spravljene topovi, pri čemer sta bila dva vojaka ubita, najstj pa ranjenih. Samo na knežji palači je vihar napravil za 15.000 frankov škode. V Sofiji se nihče ne spominja tako silnega viharja.

* (Nov poklic za ženske.) Gospica Nelly Patterson, jedna najlepših devok v Mont-Carnelu v severno-ameriške državi Connecticut, se je nedavno izučila pri nekem mehaniku. Sedaj dela v mehaniški delarnici neke družbe, in se noben moški ne more meriti z njo. Nelly Patterson je pred štiri leti premišljevala, kaj bi se šla učiti, a nobeno delo, s katerim se dandanes bavijo ženske, jej ni ugajalo, ker ne daje dovolj zagotovila za bodočnost. Zaradi tega je stopila v učenje pri mehaniku in se tudi z veliko marljivostjo poprijela dela.

* (Strogo kaznovana odrtija.) Budimpeštanski žid Adolf Gold je pred nekoliko časom bil posodil Peštanskemu učitelju 45 gold., za kar mu je poslednji podpisal potrdilo za 60 gold. V povrnitev tega dolga je učitelj že plačal v obrokih 80 gold., a dolg še ni bil poravnat. O tej odrtiji je zvedelo Budimpeštansko kazensko sodišče, in je dne 29. maja obsodilo oteruha v trimesečno ječo in da mora plačati 300 gold. globe, ter zasebnemu oškodovancu povrniti, kolikor mu je preveč plačal na obrestih.

* (Važna iznajdba.) Če je res, kar poročajo nekateri Dunajski časopisi, napravil je tamošnji fabrikant instrumentov Lutz, jako važno iznajdbo, s katero mu je mogoče vsake stare gosli ali jednaka godala popraviti tako, da pridobé polovico na kreposti glasū, in se tako približajo starim italijanskim instrumentom. Poprave sprejmlje omenjena fabrika za nizek honorar.

* (34 unukov.) Pred nekaterimi dnevi porodilo se je danskemu kraljeviču prestolonasledniku osmo dete, hčerka. Danski kralj ima sedaj že 34 unukov, in sicer: Prestolonaslednik ima štiri sinove in štiri hčere, princesinja Waleska dva sinova in tri hčere, kralj grški pet sinov in tri hčere, carica ruska tri sinove in dve hčeri, vojvoda Cumberlandski tri sinove in tri hčere, princ Waldemar pa dva sinova, vkupe torej 34 unukov in unukinj. Kralj danski pa ima tudi že jeno praukinjo, hčerko najstareše hčere grškega kralja, ki je poročena z ruskim velikim knezom Pavlom. Druzega praučeta danskega kralja pričakuje pa grška kraljčina, princesinja Sofija.

* (Petindvajsetkrat botra.) Neka bogata vdova, hišna posestnica na Dunaji zavezala je letošnje binkošti 25 deklicam birmo in je po birmi zbrala bogato obdarovane svoje birmanke pri veseljem skupnem karolu. Nekateri pa se bojé celo jednega birmanca!

* (Stariši in otroci isti dan poročeni.) V Berlinu se je te dni poročila hči tamošnjega sobnega slikarja. Po hčerini poroki dala sta tudi oče in mati blagosloviti svoj dolgoletni zakon.

* (Kje paje — moj novi klobuk?) Tako je vsa preplašena kričala neka gospa pri nezgodi na železnici od nasvčeraj omenjeni — ko je videla, da je hvala Bogu rešila na čuden način si življenje in zdrave ude ona in vsi sopotovalci. Pač karakteristično — brez komentara.

* (Grozna nesreča) dogodila se je v Teksasu v mestu Fortvort-u, kakor poročajo Novoyorski časopisi. V razstaviškem poslopju bil je sijajen ples na čast nekemu pevskemu društvu, katero je ravno prepevalo na visocem, z zastavami, zelenjem in cvetjem okrašenem odru. Najedenkrat začuli so se klici: Ogenj! in že so letele iskre in goreče lesovje raz streho, in v kratkem bila je cela dvorana v plamenu. Nepopisna zmešnjava lotila se

je vseh navzočih, mnogo je bilo pohojenih, drugi skakali so skozi okna na ulico in se pobili. Ženske z gorečimi oblekami kričale so grozno, moški trgali so si goreča oblačila raz sebe, in kakor besni suvali okolo sebe. Konečno prebili so s sekirami nove izhode od zunaj in dali duška groznemu temu klobčiču gorečih ljudi. V dvorani sami zgorelo je deset oseb pred očmi drugih, ki jim neso mogli pomagati, mnogo drugih pa je hudo požganih. Od pevcev ubili so se trije, trideset pa jih je zelo teško poškodovanih. Nekatera ženske so od strahu in groze na pol zblaznele.

Vabilo.

Za pevsko veselico, katero hoče prirediti pevski odbor začetkom meseca julija, dalje za koncert „Slov. pevskega društva“ v Mariboru, prično se skušnje v petek 6. t. m. Gospodje člani čitalniškega pevskega zbora naj izvolijo udeležiti se polnoštevilno teh vaj.

Čitalniški pevski odbor.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

3. junija.

Pri Stonu: Jung, Surcil, Drab, Goldhamer z Dunaja. — Kohn iz Gablonca. — Luppis z Reke. — Kollina iz Prage. — Bartuška iz Trsta. — Faber iz Travnika. — Globočnik iz Kranja. — Peter iz Linca. — Valentič iz Trnovega.

Pri Matiči: Wallheim, Strasser, Lordzing, Novotny z Dunaja. — Culot iz Zagreba. — Mayerhofer iz Št. Vida. Secreter iz Gradca. — Perišič iz Bistrice. — Mandel iz Budimpešte.

Pri avstrijskem cesarju: Jellersig iz Gorice. Pupaopoli iz Cirkneva.

Pri južnem kolodvoru: Vetter iz Egipta. — Streinschak iz Gradca.

Umrli so v Ljubljani:

1. junija: Avgust Hlavin, nadlovčev sin, 3 leta, Poljanska cesta št. 49, za božjastjo.

2. junija: Ivan Vertelj, delavčev sin, 14 mesecev, Starinarska steza št. 1, za jetiko.

3. junija: Angela Mihelič, krtačarjeva hči, 8 let, Florjanske ulice št. 40, za jetiko. — Klementina pl. Höffern, učenka, 19 let, sv. Petra cesta št. 20, za jetiko.

V deželni bolnici:

1. junija: Ivan Zdražba, gostač, 50 let, za pšenom Anton Nosan, delavec, 74 let, za pleurističnim eksudatom.

Tržne cene v Ljubljani

dne 4. junija t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	7 15	Špeh povojen, kgr.	68
Rež,	5 20	Surovo maslo,	79
Ječmen,	5 04	Jajce, jedno,	2
Oves,	3 41	Mleko, liter	8
Ajda,	5 04	Goveje meso, kgr.	58
Proso,	4 87	Telečje	58
Koruza,	4 71	Svinjsko	62
Krompir,	3 66	Koštrunovo	40
Leča,	11	Pišanec	45
Grah,	13	Golob	20
Fižol,	10	Seno, 100 kilo	178
Maslo, kgr.	91	Slama,	205
Mast,	70	Drva trda, 4 metr.	620
Špeh frišen	60	„ mehka, 4	420

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
3. junija	7. zjutraj	739.9 mm.	12.4° C	sl. vzh.	obl.	
	2. popol.	739.8 mm.	20.4° C	sl. vzh.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	739.9 mm.	14.6° C	sl. vzh.	jas.	

Srednja temperatura 15.8°, za 1.7° pod normalom.

Dunajska borza

dne 4. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	89 —	89 —
Srebrna renta	89 80	89 95
Zlata renta	109 50	109 55
5% marcna renta	101 50	101 55
Akcije narodne banke	966 —	966 —
Kreditne akcije	305 —	306 25
London	116 95	116 80
Srebro	—	—
Napol.	9 33	9 32
C. kr. cekini	5 58	5 58
Nemške marke	57 42 1/2	57 32 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	—
Ogerska zlata renta 4%	103	95
Ogerska papirna renta 5%	99	80
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	116	75
Kreditne srečke	100 gld.	184
Rudolfove srečke	10	29
Akcije anglo-avstr. banke	120	153
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	—

Velika kmetijska in Razstava na Dunaji

Od 14. maja do 15. oktobra. Od 10. ure zjutraj do 10. ure zvečer.

Fontaine lumineuse. Park in rotunda. Zvečer električno razsvetljeno.

Ustopnina 40 kr. — Ob nedeljah in praznikih 30 kr. — Za otroke 20 kr.

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI je izšla knjiga:

Blódné duše.

Roman. Češki spisal Václav Beneš-Třebízský. Preložil Ivan Gornik. Mala 8°, 523 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

V Švicariji

jutri v četrtek dne 5. junija t. l.

VOJAŠKI KONCERT.

Začetek ob 4. uri popoldne. Ustopnina 10 kr. Otroci prosti. Z velespoštovanjem

Hans Eder.

Košnja v najem

oddajala se bode v soboto dne 7. junija zjutraj ob 1/2 9. uri, pričeni na travniku „Mesarici“ z 18 oddelki, za Trnovem, in pozneje na travniku Pod rožnikom.

J. Rodè-Dogan.

Na najnovejši in najboljši način umetne (1083-43)

zobe in zobovja

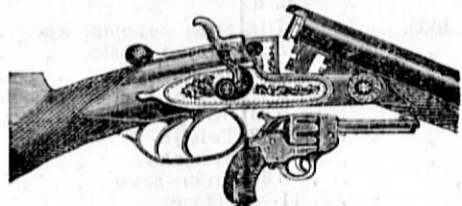
ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živeca

zobozdravnik A. Paichel, poleg Hradeckega (čevljarskega) mostu, I. nadstropje.

JANEZ OGRIS

puškar (341-11)

v Borovljah na Koroškem (Ferlach in Kärnten)

priporoča vsakovrstne dobre puške iz svoje delavnice. Ob jednem naznanja, da tudi prenareja kresne puške na puške zadovke (Hinterlader) in prevzame druga popravila po najnižjih cenah.

Genike s podobami dopošilja brezplačno in franko.

Srebrna kolajna na svetovni razstavi v Parizu 1889.

Dobiva se v vseh trafikah in prodajalnicah galanterij.

(13) Glavna zaloga: OTTO KANITZ & CO., Dunaj. (134)

Št. 974.

Razpis učiteljske službe.

Na slovenski osnovni šoli družbe sv. Cirila in Metoda pri sv. Jakobu v Trstu razpisuje se

III. učiteljsko mesto

z letno plačo pet (500) sto forintov. Služba je nastopiti v začetku bodočega šolskega leta.

Podpisano vodstvo vsprejema prošnje s potrebnimi spričevali do 20. junija t. l.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda. V Ljubljani, 1. junija 1890.

V posteklarnici v Št. Mihaelu pri Ljubnem dobé

ženske stalno in lahko službo.

Dolna 60 kr. s prostim stanovanjem. — Troški jedenkratnega potovanja se povrnejo. — Podrobnosti pošljuje iz prijaznosti gospod Fran Tereck v Ljubljani. (463-1)

Lepo posestvo

obstoječe iz 78 oral zemlje, v njivah, travnikih, vrtilih in gozdih, z novozidano jednonadstropno hišo in z vsemi potrebnimi gospodarskimi poslopji, tik okrajne ceste, pol ure od železniške postaje Borovnica, prodá se iz proste roke pod prav ugodnimi pogoji proti plačevanju na obroke več let. — Natančneje izve se pri lastniku Janezu Borštnik-u v Kurji vasi h. št. 4 v Ljubljani. (445-2)

Brnska sukna

razpošilja po originalnih tovarniških cenah

tovarna finega sukna

SIEGEL-IMHOF

v Brnu.

Za elegantno pomladno in poletno moško obleko

zadosti je 1 odrezek v dolgosti 3-10 metra, to je 4 Dun.

vati. 1 odrezek velja:

gl. 4.80 iz navadne

gl. 7.75 iz fine

gl. 10.50 iz jako fine

gl. 12.40 iz najfinejše

(129) pristne (29)

ovčje volne.

Nadalje so v največji izbori: s svilo pretkana grebenasta sukna, blago za ogrtače, loden za lovec in turiste, peruvienne in tosking za salonske obleke, predpisana sukna za ggaradnike, blago iz sukancea za moške in dečke, ki se sme prati, pristna piqué-gilet-blaga itd. itd.

Za dobro blago, natančno uzorec odgovarjajočo in točno dopošiljatev se jamči. Uzorec zastoj i franko.

Svarilo!

Nesem plačnik za na moje ime že napravljene, kakor tudi ne za bodoče dolgove.

Ljubljana, dne 4. junija 1890.

Vincenc Čamernik, oče,

(464-1)

kamnosek.

Z ugodnimi pogoji dobé diskretno solidne osebe vsacega stanu, katere so zmožne vrniti, (457)

denarno posojilo

na osebni kredit, ki se povrne v 1/4 letnih ali 25 mesečnih obrokih. Vprašanja naj se pošiljajo s tremi markami za odpis na komisijsko podjetje J. GELB, Rimaszombat (Ogersko).

Zobozdravnik

doktor vsega zdravilstva, specialist za ustne in zobne bolezni

stanuje sedaj (424-5)

Pred škofijo h. št. 20, I. nadstropje, nasproti poštni podružnici št. 1.

Zobne operacije z narkozo ali brez nje, ali s cocain-izvlečkom in brez bolečin. Vsakovrstne trajne plombe. — Garantovane, jako trpežne in dolgotrajne plombe v kavčuku, cementu ali srebru za zob 1 gl.; ravno tako po ceni vsakovrstne zobne operacije.

JANKO RAHNE

c. kr. notar v Senožečah (456-2)

naznanja slav. občinstvu, da je otvoril svojo

notarsko pisarno.

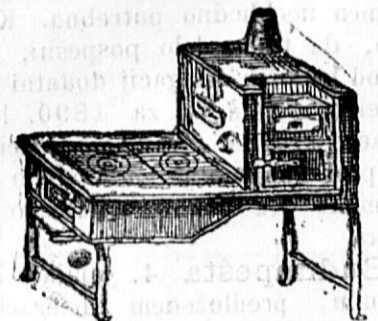
Za čas stavbe

priporoča

ANDREJA DRUŠKOVIČA.

Mestni trg št. 10 trgovina z železnino Mestni trg št. 10 v velikem izboru in po zelo niski ceni

okove za okna in vrata, storje za štokodoranje, drat in cveke, samokolnice, vezi za zidovje, traverze in stare železniške šine za oboke, znano najboljši Kamniški Portland in Roman cement, sklejni papir (Dachpappe) in asfalt za tlak, kakor tudi lepo in močno narejena šteditna ognjišča in njih posamezne dele.

Pri stavbah, kjer ni vode blizu, neobhodno potrebne vodnjake za zabijati v zemljo, s katerimi je mogoče v malo urah in z majhnimi stroški na pravem mestu do vode priti; ravno tako se tudi dobivajo vsi deli za skopane vodnjake: železne cevi in železolitni gornji stojali, kakor tudi za lesene cevi mesingaste trombe in ventile in železne okove. (9-26)

Za poljedelstvo:

Vsake vrste orodja, kakor: lepo in močno narejeni plugi in plužne, železne in lesene brane in zobovje zanje, motike, lopate, rovnice, krampe i. t. d. Tudi se dobiva zmirom sveži Dovski mavec (Lengenfelder Gyps) za gnojenje polja.

Stajersko deželno zdravilišče.

Rogatec-Slatina.

Južne železnice postaja Poličane.

Sezona: od 1. maja do 30. septembra.

Pitna, kopalna, mrzlovodna in mlečna zdravljenja itd.

Brošure in prospekte pošlje zastoj ravnateljstvo.

Tempeljski in Styria-vrelec

vedno sveža napolnitev, staropreverjena glavbarskosolska slatina proti zboljenju prebavil in prijetno osvežujoča pijača. (290-5)

Dobi se pri slatinskeji upravi, v vseh trgovinah z mineralnimi vodami, v boljših specerijskih in droguerijskih prodajalnicah in lekarnah ter v deželni hiši v Gradcu.